

[Flemming Hansen]

2. I Berlingske Tidende havde Frank Dahlgaard i søndags en uhyre interessant artikel, der bekræftede, at succesen med Danmarks overskud på betalingsbalancen er langt større, end det hidtil har været fremme i den offentlige debat. Frank Dahlgaard bekræftede, at vort eksportoverskud i 1990 var på 45 mia. kr., svarende til 5,5 pct. af BNP, tæt på en verdensrekord i eksportoverskud.

3. Disse kendsgerninger blev fulgt op i går i Jyllands-Posten, hvor en meget spændende Sonar-analyse viste, at der i dag inden for næsten alle eksporterhverv er en yderst positiv tendens til fortsat vækst i eksporten. Det er en meget glædelig bekræftelse, da den taler om fremtiden.

Endelig er der med dannelsen af den nye borgerlige regering i Sverige forhåbentlig skabt mulighed for øget vækst også i dette land med deraf følgende muligheder for dansk eksport til Sverige, der som bekendt har været faldende på grund af den dårlige svenske økonomi i de senere år. Sverige har tidligere været vores største eksportmarked og kan måske blive væsentlig større igen.

Alle disse henvisninger bekræfter, at det er det lange, seje træk, der nu viser sin rigtighed. Der er ikke brug for de hovsæløsninger, som kendetegnede den socialdemokratiske politik i 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne. Kun gennem det lange, seje træk når vi en varig og mærkbar forøgelse af beskæftigelsen.

I den konservative folketingsgruppe føler vi os sikre på, at det især er i de mindre og mellemstore virksomheder, at denne fornyede vækst skal skabes. I 1980'erne har de store virksomheder øget beskæftigelsen med 2 pct., medens de mindre virksomheder har øget beskæftigelsen med hele 10 pct. Kun ved at skabe bedre konkurrence- og arbejdsvilkår for de mindre og mellemstore virksomheder, bl.a. gennem mindre bureaukrati og bedre økonomiske muligheder, retter vi for alvor op på beskæftigelsessituationen i Danmark.

Desværre tillader tiden ikke, at jeg kommer med en række eksempler på de initiativer, som den konservative folketingsgruppe vil fremsætte forslag om i løbet af kort tid – i næste runde bliver der lejlighed til det – jeg vil blot sige, at nogle af initiativerne på dette område også indgår i regeringens lovpakke til forbedring af arbejdsløshedssituationen, og vi vil fra den

konservative folketingsgruppes side føje mange forslag til den række af initiativer, som regeringen allerede har lagt frem.

Pia Christmas-Møller (KF):

Man behøver ikke statistisk hjælp for at blive overbevist om, at Danmark har et reelt og alt for stort arbejdsløshedspøblem; det er helt tilstrækkeligt at åbne øjne og øren. Vi skal fra konservativ side være de første til at beklage, at arbejdsløsheden nu igen er kommet op på det niveau, vi overtog efter Socialdemokraterne i 1982.

Den afgørende forskel på nu og dengang er imidlertid, at vi ikke alene har omkring 150.000 flere i arbejde, men også har nået det afgørende mål, nemlig at få skabt overskud på betalingsbalancen, og den situation skal udnyttes til fordel for en beskæftigelsesindsats. Hverken regeringen, ministrene eller folketingsmedlemmerne kan skabe de manglende job, det kan kun virksomhederne; men vi andre ikke alene kan, men skal skabe de bedst tænkelige rammer for holdbar vækst i det private erhvervsliv både på kort og på lang sigt, og der er behov for en række initiativer også på arbejdsmarkedspolitikens område.

Vi må sikre den størst mulige sammenhæng mellem arbejdskraftens kvalifikationer og de behov, virksomhederne har og får. Det må ikke én gang til ske, at flaskehalsproblemer spænder ben for en positiv vækstudvikling, sådan som vi så det i midten af 1980'erne. Vi må derfor tage fat på de fundamentale strukturproblemer. Vi må have en finansieringsreform af dagpengesystemet og fri adgang til uddannelsessystemet, men der er også behov for at gå det samlede offentlige ydelsessystem efter med henblik på at sikre, at den økonomiske motivation peger i samme beskæftigelses- og aktivitetsfremmende retning. Det samme skulle arbejdsmarkedets parter gøre i forhold til faggrænser og lønsystemer, for systemer, der leder folk i passivitet, er dårlige systemer for mennesker.

Det kan ikke være rigtigt, at vi i Danmark ikke kan få arbejdsløsheden længere ned end til 220.000, uden at det begynder at gå ud over konkurrenceevnen. Noget er helt galt, og noget skal gøres, og vi ved faktisk godt, hvad der skal til. Forskere, vismænd og OECD-eksperter har fortalt os det; nu er det kun op til viljen hos et